

Po pierwsze, Sąd dokonał błędnej wykładni zasady prawa, zgodnie z którą, aby możliwa była odmowa dostępu do dokumentów, wnioskowany dostęp musi mieć zasadnicze znaczenie dla działalności na rynku sąsiednim, i w konsekwencji nie zastosował jej lub zastosował ją niewłaściwie.

Po drugie, Sąd dokonał błędnej wykładni zasady prawa, zgodnie z którą spółce dominującej można przypisać zachowanie jej spółki zależnej tylko wtedy, gdy faktycznie wywierała ona decydujący wpływ, i w związku z tym niewłaściwie ją zastosował.

Po trzecie, Sąd nie zastosował zasady prawa — a zatem zastosował ją niewłaściwie — zgodnie z którą spółce dominującej można przypisać zachowanie jej spółki zależnej tylko wtedy, gdy ta ostatnia w istocie zastosowała się do instrukcji spółki dominującej.

Po czwarte, Sąd niewłaściwie zastosował zasadę prawa, zgodnie z którą w postępowaniu administracyjnym musi być zapewnione prawo do bycia wysłuchanym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypr) w dniu 22 lutego 2019 r. — Kypriaki Kentriki Archi/GA

(Sprawa C-154/19)

(2019/C 164/27)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kypriaki Kentriki Archi

Druga strona postępowania: GA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy niezależność od władzy wykonawczej prokuratury, która wydaje europejski nakaz aresztowania zgodnie z ustawodawstwem krajowym, może być oceniana na podstawie roli, jaką odgrywa ona w krajowym systemie prawnym? Jeśli nie, to jakie są kryteria, według których należy oceniać jej niezależność od władzy wykonawczej?
- 2) Czy prokuratura w Hamburgu, która zgodnie z niemieckim ustawodawstwem jest częścią władzy wykonawczej, a nie sądowej, podlega hierarchicznej strukturze ministerstwa sprawiedliwości i ma obowiązek ścigania sprawcy przestępstwa, jeżeli uzna to za właściwe po dokonaniu oceny wszystkich uniewinniających i obciążających okoliczności sprawy, może zostać uznana za wystarczająco niezależny organ, który uczestniczy w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i w związku z tym stanowi „organ sądowy” w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. ⁽¹⁾ w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi?

- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy prokuratura w Hamburgu powinna być również funkcjonalnie niezależna od władzy wykonawczej w odniesieniu do każdej prowadzonej przez nią sprawy oraz na podstawie jakich kryteriów należy oceniać taką niezależność funkcjonalną?
- 4) Czy europejski nakaz aresztowania wydany przez prokuraturę w Hamburgu — który zgodnie z prawem niemieckim nie podlega kontroli sądowej bezpośrednio, lecz jedynie w trybie incydentalnym, a mianowicie w drodze zażalenia na wpis o aresztowaniu dokonany w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) po wydaniu tego nakazu — jest „decyzją sądową” w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej zgodnie z zasadą wzajemnego uznawania ustanowioną w art. 1 ust. 2 decyzji ramowej?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi [Oświadczenia niektórych państw członkowskich w przedmiocie przyjęcia decyzji ramowej] (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-739/17,
Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu
22 lutego 2019 r. przez Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal)**

(Sprawa C-172/19 P)

(2019/C 164/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (przedstawiciele: W. Spieth i N. Hellermann, Rechtsanwälte)

Inni uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG

Żądania wnoszące odwołanie

Wnoszący odwołanie występuje do Trybunału o:

1. a) uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-739/17;
- b) stwierdzenie dopuszczalności skargi oraz,

w razie uznania przez Trybunał Sprawiedliwości, że stan sprawy pozwala na wydanie orzeczenia zgodnie z żądaniami zawartymi w skardze z dnia 7 listopada 2017 r.,

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (¹) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz.U. 2017, L 212, s. 1) w zakresie, w jakim w ten sposób przyjmuje się i ustala poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AELs) dla emisji NOX (art. 1, załącznik pkt 2.1.3, tabela 3) i emisje rtęci do powietrza (art. 1, załącznik pkt 2.1.6, tabela 7) ze spalania węgla kamiennego lub brunatnego;